

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 36C/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119212199
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4119212199.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Katarínou Moravčíkovou, v spore žalobcu: V. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, zast. X.. Peter Harakály, advokát, Mlynská 28, Košice, proti žalovanému: Kooperativa poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova č. 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku 6, Bratislava, IČO: 52 058 310, o náhradu škody - straty na zárobku, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 013,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 609,65 eur od 16.09.2019 do zaplatenia a zo sumy 1 403,43 eur od 07.07.2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je povinný vyplácať žalobcovi náhradu za stratu na zárobku pri invalidite vo forme peňažného dôchodku mesačne v sume 150,78 eur počnúc od 01.08.2020, vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

IV. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 22.10.2019 sa domáhal žalobca, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu zaostalú úrazovú rentu v sume 7 226,06 eur s 5%-ným ročným úrokom z omeškania od 16.09.2019 do zaplatenia ako aj vyplácať mu mesačnú úrazovú rentu v sume 455,96 eur počnúc 01.11.2019, vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca s príslušenstvom. Uviedol, že žalobca pri dopravnej nehode dňa 14.06.2017 na účelovej komunikácii v smere od obce E. a P. R. utrpel ako spolujazdec v motorovom vozidle zn. Fiat Marea, EČ: K ťažké ublíženie na zdraví. Vodič motorového vozidla Q. P., nar. XX.XX.XXXX, viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky, následkom čoho pri vyhýbaní sa nerovnosti dostal šmyk, narazil do motocykla zn. Honda a následne do svahu a s vozidlom sa prevrátil na strechu. V dôsledku dopravnej nehody žalobca utrpel zlomeninu tela hrudníkového stavca Th11 a 12 a pomliaždenia miechy s jej úplným poškodením. Za škodu na zdraví poškodeného zodpovedá prevádzkovateľ a vodič motorového vozidla, na základe objektívnej zodpovednosti podľa § 427 a nasl. a § 420 Občianskeho zákonníka. Prevádzkovateľ motorového vozidla mal so žalovaným v čase škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; pretože nároky poškodeného na náhradu škody z ublíženia na zdraví sú kryté povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, je daný priamy nárok žalobcu voči poisťovateľovi podľa § 15 zákona. Určenie sumy náhrady za stratu na zárobku pri invalidite Občiansky zákonník v § 447 odkazuje na určenie sumy úrazovej renty podľa zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. Pre výpočet náhrady za stratu na zárobku pri invalidite

vo výške úrazovej renty je potrebné poznať výšku denného vymeriavacieho základu, mieru poklesu pracovnej schopnosti u žalobcu a výšku invalidného dôchodku. Žalobca bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne uznaný invalidným od 20.07.2017 s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%. Invalidný dôchodok bol priznaný žalobcovi v sume 338,10 eur. V čase úrazu žalobca študoval na Strednej odbornej škole polytechnickej v Nitre, mal 18 rokov a štúdium mal ukončiť v školskom roku 2017/2018. Žalobca pre úrazom viedol aktívny život, často hrával s priateľmi futbal, chodil na zábavy, do spoločnosti. Plánoval sa v budúcnosti venovať stavebníctvu, chcel študovať na vysokej škole, ísť pracovať do zahraničia, prípadne založiť svoju stavebnú firmu. Bol veselý, spoločenský, mal veľa priateľov. Následkom úrazu je odkázaný na invalidný vozík, na pomoc iných pri bežných činnostiach, návštevách lekárov, čo negatívne ovplyvňuje jeho psychiku. Po skončení štúdia by sa pravdepodobne zapojil do pracovného procesu, preto mu vzniká nárok na úrazovú rentu od 01.07.2018, teda po ukončení štúdia na strednej škole výučným listom. Pretože ešte nepracoval, nie je možné u neho pre účely úrazovej renty určiť denný vymeriavací základ. Je potrebné použiť priemernú mesačnú mzdu zamestnanca v národnom hospodárstve SR, tj. sumu 954 eur a po prepočte pravdepodobný denný vymeriavací základ žalobcu mal byť 31,8000 eur. Keďže ujma na zdraví ho z pracovného procesu vyraduje na 100%, úrazová renta po odpočítaní priznaného invalidného dôchodku predstavuje mesačne sumu 435,70 eur, zaostala renta je 7 226,06 eur (od 01.07.2018 do 31.10.2019) a mesačná renta do budúcnosti od 01.11.2019 je 455,96 eur.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, uviedol, že žalobca podal viac žalôb, v ktorých si uplatňuje svoje nároky na bolestné (sp. zn. 19C/89/2019), sťaženie spoločenského uplatnenia a mimoriadne zvýšenie (25C/5/2019) a náhrady straty na zárobku po skončení PN. Navrhol, aby boli tieto konania spojené v záujme hospodárnosti konania. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nebol v čase vzniku škodovej udalosti pripútaný bezpečnostným pásom, preto si uplatnil podľa § 441 Občianskeho zákonníka spoluvinu žalobcu vo výške 50%. Túto skutočnosť zistil z relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody. Predložil odborné vyjadrenie, podľa ktorého v prípade žalobcu vzniklo podľa zdravotnej dokumentácie jediné poranenie, čo favorizovalo práve výrazný náraz na chrbát, preto použitie bezpečnostných pásov mohlo daný náraz veľmi pravdepodobne tlmiť, resp. plne eliminovať, ak by bol pasažier fixovaný pásmi v sedadle vozidla. Na základe výpočtu úrazovej renty pri uplatnení spoluzavinenia žalobcu vo výške 50% žalobcovi nárok na rentu nevznikol, pretože po prepočte podľa § 89 ods. 1 a 2 zák. č. 461/2003 Z. z. vznikol ešte preplatok 47,92 eur (čl. 65). Žalovaný navrhol preto žalobu zamietnuť.

3. Žalobca v rámci repliky uviedol, že žalobca už v konaniach, vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 19C/89/2018 a 25C/5/2019 prezentoval tvrdenia, podľa ktorých si pred inkriminovanou jazdou bezpečnostný pás chcel zapnúť, ale ten sa zasekol a nevedel si ho zapnúť. K aplikácii § 441 Občianskeho zákonníka poukázal na to, že nevyhnutným predpokladom možného spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody je, aby prípadné porušenie právnej povinnosti zo strany žalobcu bolo v príčinnej súvislosti so samotným vznikom škody resp. zväčšením jej rozsahu, pričom táto skutočnosť musí byť preukázaná bez akýchkoľvek pochybností. Vždy je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností daného prípadu a možnosť spoluzavinenia, resp. jeho mieru posudzovať individuálne. V tomto prípade nie je sporné, že žalobca nemal v čase dopravnej nehody zapnutý bezpečnostný pás a v tomto smere mohlo dôjsť k porušeniu jeho právnej povinnosti. To však nepostačuje, podstatné je to, či porušenie právnej povinnosti je vo vzťahu k príčinnej súvislosti s následným vznikom škody, pričom preukázanie takejto príčinnej súvislosti nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Pre tvrdenie, že nezapnutie pásu má vplyv na vznik škody, neexistuje v právnom poriadku žiadna zákonná domnienka, z ktorej by súd mohol vychádzať podľa § 192 Civilného sporového poriadku. K odbornému vyjadreniu č. 347/2019 uviedol, že nie je z neho zrejmé, z akých podkladov vychádza, nie je jasné aké listiny s akým obsahom mali znalci k dispozícii a na akom podklade formulovali svoje závery. Ak by sa aj preukázala prípadná príčinná súvislosť medzi nezapnutím pásu a následným vznikom škody, navrhovaná miera zavinenia v rozsahu 50% je podľa žalobcu absolútne neprimeraná. Hlavnou a prvotnou príčinou vzniku dopravnej nehody bolo porušenie právnej povinnosti vodiča vozidla. O skutočnosti, že vodič nemal vodičské oprávnenie, žalobca nemal vedomosť a preto nemohol porušiť právnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaný zotrval na svojom vyjadrení a pokiaľ ide o konštatovanie žalobcu, že si chcel bezpečnostný pás zapnúť a ten sa nedal zapnúť a že nevedel o tom, že vodič vozidla nebol držiteľom vodičského oprávnenia, poukázal na zápisnicu z pojednávania zo dňa 25.02.2020 vo veci sp. zn. 25C/5/2019, kde

bol vypočutý ako svedok otec vodiča, ktorý okrem iného uviedol, že bol na skúšobnej jazde vozidla a kontroloval na oboch sedadlách aj pásy, ktoré fungovali a uviedol, že vodič Q. a žalobca boli veľmi dobrí kamaráti, takže predpokladal, že žalobca musel vedieť, že vodič vodičské oprávnenia nemá.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie po tom, čo predchádzajúce zrušil z dôvodu opatrení proti šíreniu koronavírusu, na deň 04.06.2020. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti ako aj žalovaného.

6. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil neúčast' žalobcu z dôvodu kúpeľnej liečby, zotrval na podanej žalobe a trval na výsluchu žalobcu, prípadne pripojení spisov, kde bol priamo vypočutý za účelom oboznámenia sa s jeho výpoveďou. K námietke poklesu pracovnej schopnosti žalobcu uviedol, že výška 75% bola stanovená ako miera pre výpočet invalidného dôchodku, pričom Sociálna poisťovňa vypracováva aj potvrdenie o poklese pracovnej schopnosti pre účely súdnych konaní. Žalobca sa pripravoval na povolanie elektrikára, štúdium musel skrz dopravnú nehodu prerušiť, má výučný list a dopĺňuje si vzdelanie maturitou.

7. Právny zástupca žalobcu súdu v priebehu konania oznámil, že žalobca pri podaní žaloby a pri určení výšky svojho nároku vychádzal z ustanovenia § 447 Občianskeho zákonníka, účinného do 30. 11. 2019, podľa ktorého náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti poškodeného alebo pri invalidite sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako suma úrazovej renty podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Uvedené ustanovenie pri určení sumy tejto náhrady odkazovalo na všeobecný predpis o sociálnom poistení upravujúci inštitút úrazovej renty, teda na § 88 a nasl. zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Pri určení denného vymeriavacieho základu, ktorý tvoril nevyhnutný predpoklad pre výpočet úrazovej renty, vychádzal žalobca z pravdepodobného zárobku vo výške priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2017, zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky vo výške 954,00 eur, nakoľko v čase vzniku škody na zdraví sa ešte pripravoval na svoje budúce povolanie a pri bežnom chode vecí by začal pracovať po ukončení štúdia v školskom roku 2017/2018, kedy by mu začala vznikať škoda spočívajúca v strate na zárobku. Podľa neho nárok na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite nebol s výnimkou námietky spoluzavinenia vo výške 50% zo strany žalovaného spochybnený. Žalovaný nenamietal skutočnosť, že žalobca vychádzal zo sumy 954 eur tak, ako to bolo uvedené už v stanovisku zo dňa 11.12.2019. Dňa 01.12.2019 nadobudol účinnosť zákon č. 394/2019 Z. z., ktorým sa zmenilo aj znenie § 447 Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na to bolo do prechodných ustanovení zavedený § 879w, podľa ktorého sa ustanoveniami § 446, § 447, § 447b a § 448 spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.12.2019, vznik týchto právnych vzťahov a nároky z nich sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom do 30.11.2019. Na základe toho upravil žalobca spôsob výpočtu nároku za stratu na zárobku pri invalidite, pričom vychádzal z tvrdenia, že v školskom roku 2017/2018 by ukončil štúdium na SOŠ polytechnickej v Nitre a pri bežnom chode vecí by od 01.07.2018 začal vykonávať pracovnú činnosť a dosahovať zárobok. Preto vychádzal z pravdepodobného priemerného zárobku v sume 954 eur, pričom nebol vydaný vykonávací predpis upravujúci zvyšovania určeného priemerného zárobku, ktorým by bolo riešené prípadné zvyšovanie mzdovej úrovne či rast spotrebiteľských cien. Preto treba analogicky vychádzať z § 89 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z. z., podľa znenia ktorého sa obdobne zvyšuje aj dávka invalidného dôchodku podľa § 82 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. Za obdobie od 01.07.2018 do 31.12.2018 si žalobca uplatnil sumu 3 766,68 eur, za rok 2019 sumu 7 729,20 eur a od 01.01.2020 do 31.07.2020 sumu 4 639,46 eur. Od 01.08.2020 uplatnil nárok na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite vo forme peňažného dôchodku mesačne v sume 662,78 eur.

8. Na pojednávaní, konanom dňa 28.07.2020, bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené vyjadrenie od právneho zástupcu žalovaného, ktorý ospravedlnil svoju neúčast', požiadal o jeho odročenie z dôvodu, že na základe nových skutočností musí prehodnotiť nárok žalobcu v zmysle novely Občianskeho zákonníka.

9. Právny zástupca žalobcu uviedol, že zmenu žaloby navrhol z dôvodu zmeny právnej úpravy, ktorá nastala v dôsledku prijatého nálezu Ústavného súdu SR v tejto oblasti. Postup, podľa ktorého by mal súd vychádzať pri pravdepodobnom priemernom zárobku z priemernej mesačnej mzdy zistenej Štatistickým úradom SR, sa mu javil ako najspravodlivejší, pretože sa nedá predpokladať, ako by sa žalobca uplatnil

v pracovnej sfére v budúcnosti. Náhrada za stratu na zárobku má predstavovať skutočný rozdiel medzi tým, čo poškodený dosahoval pred vznikom škody a náhradou, ktorá mu bola priznaná.

10. Súd odročil pojednávanie na deň 08.10.2020, pričom právnenému zástupcovi žalovaného doručil zápisnicu z pojednávania zo dňa 28.07.2020, na ktorom bol tento dátum uvedený. Právny zástupca žalovaného napriek tomu, že mu nebol nedopatrením zaslaný nový termín pojednávania na vedomie, doručil súdu ospravedlnenie svojej neúčasti a súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Súd po zistení, že mu nebol odoslaný nový termín pojednávania, e-mailom dňa 07.10.2020 kontaktoval právneho zástupcu žalovaného s tým, že mu oznámil, že s poukazom na jeho vyjadrenie má súd za to, že má o termíne pojednávania vedomosť, z dôvodu čoho bude pojednávanie uskutočnené. Právny zástupca žalovaného súdu dňa 07.10.2020 potvrdil uvedenú skutočnosť, tj. že má vedomosť o termíne pojednávania zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 28.07.2020, ktorá mu bola doručená.

11. Právny zástupca v záverečnej reči zotrval na podanej žalobe v plnom rozsahu. Poukázal na to, že žalobca v dôsledku dopravnej nehody sa stal invalidným a zo strany žalovaného nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že pokiaľ by aj pripustil verziu, že žalobcu pripútaný nebol, by jeho invalidita nevznikla. V iných konaniach znalec pripustil len možno miernejšie následky, ale každopádne zotrval na tom, že závažnosť poškodenia zdravia by nastala. Podľa neho v tomto prípade nie je možné aplikovať spoluvinu na strane žalobcu, nakoľko k invalidite by za obidvoch možností došlo. Inak povedané invalidita by vznikla stále, k zmenšeniu škody by nedošlo. Odvolal sa na všetky písomné a ústne vyjadrenia, čo sa týka právneho základu nároku, najmä poukázal na to, že súvislosti so spoluzavinením žalobcu nie sú len protiprávnym konaním poškodeného, ale musí byť preukázané príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Dôkazné bremeno leží na osobe, ktorá spoluzavinenie tvrdí. Čo sa týka výpočtového základu, tento vyplýva z priemernej mzdy zamestnanca SR čo sa mu javí za najspravodlivejší tzv. odrazový mostík pre spravodlivú náhradu straty na zárobku. K takémuto výpočtu v doterajšom konaní žalovaný nevzniesol žiadne námietky a preto túto skutočnosť považoval za nespornú.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä rozhodnutiami Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku žalobcu, trestným rozkazom, predžalobnou výzvou, reláciou dopravnej polície PZ o priebehu nehody, odborným vyjadrením, posudkom Sociálnej poisťovne, zápisnicami z pojednávania vo veci sp. zn. 19C/89/2018 (zo dňa 29.06.2020, 02.10.2019), vo veci sp. zn. 25C/5/2019 (zo dňa 07.03.2019, 25.02.2020), výškou minimálnej mzdy, vyjadreniami strán sporu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Žalobca utrpel pri dopravnej nehode dňa 14.06.2017 ťažké ublíženie na zdraví, v dôsledku čoho bol rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie Bratislava, č. 981 030 2535, zo dňa 20.04.2018 uznaný invalidným od 20.07.2017 s poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%; preto mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 338,10 eur. Od 01.01.2018 sa zvýšil invalidný dôchodok žalobcu na sumu 345,30 eur, od 01.01.2019 na sumu 354,30 eur a od 01.01.2020 na sumu 364,60 eur. Podľa lekárskeho posudku zo dňa 16.06.2020, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočka Nitra, miera poklesu pracovnej schopnosti žalobcu pre úrazovú rentu predstavovala 90%.

14. Žalobca si listom zo dňa 28.05.2019 uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody z titulu straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti (úrazovej renty), a to za obdobie od 20.07.2017 do 31.05.2019 vo výške 9 959,88 eur, ale zo strany žalovaného k plneniu nedošlo, pretože podľa žalovaného žalobcovi na úrazovú rentu podľa § 89 zák. č. 461/2003 Z. z. nárok nevznikol. Žalobcovi listom zo dňa 12.12.2019 zaslal žalovaný výpočet, v ktorom vychádzal z § 84 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. ako 1/13 vymeriavacieho základu podľa § 138 ods. 5 tohto zákona, tj. DVZ: 31,8000 eur (mesačne 954 eur) - % poklesu pracovnej schopnosti (75% od 20.07.2017) - miera zavinenia poškodeného (50%) - invalidný dôchodok (338,10 eur od 20.07.2017). Podľa žalovaného konečný stav bol u žalobcu - 47,92 eur.

15. Z relácie dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody zo dňa 08.10.2018 je zrejmé, že ju spôsobil vodič motorového vozidla zn. Fiat Marea, EČ: K Q. P., ktorý bol inak uznaný za vinného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, a to trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 12.06.2018, sp. zn. 5T/60/2018. Priamym účastníkom dopravnej nehody bol aj žalobca ako spolujazdec, ktorý nebol pripútaný bezpečnostnými pásmi.

16. V odbornom vyjadrení č. 347/2019, vyhotovenom znaleckou organizáciou forensic, v zastúpení MUDr. Norbertom Moravanským, PhD., je uvedené, že bezpečnostný pás s poukazom na druh a rozsah poranenia, mohol účinne zabrániť takému názoru na hrudný úsek chrbtice ako aj rozsah poranenia stavca Th11 a rozsah rozdrvenia stavca Th 12 by mohol byť menší, resp. by nemuselo dôjsť až k tak závažnej zlomenine predmetného stavca. V prípade žalobcu vzniklo podľa zdravotnej dokumentácie jediné poranenie, čo favorizovalo práve významný náraz na chrbát, preto použitie bezpečnostných pásov mohlo daný náraz veľmi pravdepodobne tmiť, resp. úplne eliminovať, ak by bol žalobca fixovaný pásmi v sedadle vozidla. (čl.54).

17. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní, konanom dňa 02.10.2019 vo veci sp. zn. 19C/89/2018, uviedol, že Q. P. povedal, že má auto, či sa s ním ide naň pozrieť. Q. sa išiel sa spýtať otca, či sa môžu previesť. Žalobca sedel vpredu a pamätal si, že mu nešiel zapnúť bezpečnostný pás. Potom havarovali a už si nič nepamätal. Vedel o tom, že si Q. robil skúšky v autoškole, aj to, že auto nie je prepísané na neho, pretože ho kúpil len v ten deň. Myslel si, že vodičák mal, keď mu otec auto kúpil a až neskôr zistil, že ho nemal, lebo neurobil skúšky. Bezpečnostný pás si dával, len čo si sadal do auta, ešte keď auto stálo. Nešiel mu potiahnuť, skúsil to ešte raz, ale nešlo to a potom už s autom vyrazili. Na pojednávaní, konanom dňa 07.03.2019 vo veci sp. zn. 25C/5/2019, uviedol, že študoval na Polytechnickej strednej škole v Krškanoch. Mal skončenú základnú 9-ročnú školu a potom nastúpil na elektrotechnickú školu do Mlynárec, ktorá bola s maturitou. Po roku ale prestúpil, lebo tam bolo málo praxe. Polytechnická škola je bez maturity, dá sa ale dorobiť. Keď sa úraz stal, bol druhák, a teraz je tretiak. Pred úrazom brigádoval v Tesco, SIIX a na stavbách, bavila ho práca na lešení. Chcel robiť aj počítačmi. Nevedel jednoznačne uviesť, prečo nastúpil do vozidla, ak podľa neho nefungoval bezpečnostný pás.

18. Právny zástupca žalovaného predložil súdu zápisnicu z pojednávania zo dňa 25.02.2020, sp. zn. 25C/5/2019, v ktorej svedok Q. P. ako otec vodiča Q. P., uviedol, žalobca bol kamarátom jeho syna, pričom v ten deň nesúhlasil s tým, aby syn odviezol žalobcu domov na aute, ktoré kúpili. Auto bol kupovať so synom, bol na skúšobnej jazde a viezol ho aj domov. Sedel na obidvoch predných sedadlách, skúšal aj bezpečnostné pásy. Tieto podľa neho fungovali, pre neho to bola aj podmienka, aby auto kúpili. Predpokladal, že žalobca musel vedieť, že syn nemá vodičské oprávnenie.

19. Znalec MUDr. Norbert Moravanský, vo výpovedi na pojednávaní, konanom dňa 29.06.2020 vo veci sp. zn. 19C/89/2018, uviedol, že podklady pre vypracovanie odborného vyjadrenia mali od žalovaného. Okrem iného poukázal na to, že zotrúva na závere v znaleckom úkone, podľa neho nie je možné na základe nejakého matematického vzorca presne vypočítať, o koľko menší by bol rozsah zranení za predpokladu, že by bol žalobca pripútaný. Zastával však názor, že je pravdepodobnejšie, že tento rozsah by bol menší v prípade, ak by žalobca pripútaný bol.

20. Mesačná výška minimálnej mzdy za rok 2017 predstavovala sumu 435 eur, za rok 2018 sumu 480 eur, za rok 2019 sumu 520 eur a za rok 2020 sumu 580 eur.

21. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

22. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

24. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.12.2019, náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov.

25. Podľa § 447 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.12.2019, náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody, a súčtom

zárobku, ktorý poškodený dosahuje po skončení pracovnej neschopnosti a priznaného invalidného dôchodku vyplácaného poškodenému podľa osobitných predpisov.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 879w Občianskeho zákonníka, ako prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. decembra 2019, ustanoveniami § 446 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, § 447 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>, § 447b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> a § 448 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. decembrom 2019; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. novembra 2019.

28. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

29. Podľa § 134 ods. 5 veta prvá zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, ak je priemerný zárobok zamestnanca nižší ako minimálna mzda, na ktorú by zamestnancovi vznikol nárok v kalendárnom mesiaci, v ktorom vznikla potreba priemerný zárobok použiť, zvýši sa priemerný zárobok na sumu zodpovedajúcu tejto minimálnej mzde.

30. Podľa § 134 ods. 6 zák. č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce, ak sa podľa pracovnoprávnych predpisov používa v súvislosti s náhradou škody priemerný zárobok u žiakov základných škôl, žiakov stredných škôl a študentov vysokých škôl alebo u zamestnancov so zdravotným postihnutím, ktorí nie sú zamestnaní a ktorých príprava na povolanie (činnosť) sa vykonáva podľa osobitných predpisov, vychádza sa zo sumy priemerného zárobku určenej podľa odseku 5 prvej vety.

31. Podľa § 8 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (Používanie bezpečnostných pásov a iných zadržiacich zariadení), osoba sediaci na sedadle povinne vybavenom bezpečnostným pásom alebo iným zadržiacim zariadením je povinná toto zariadenie použiť.

32. V konaní bolo nesporné, že žalobca utrpel pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa 14.06.2017, škodu na zdraví, ktorú si uplatnil ako poškodený priamo voči žalovanému ako poisťovateľovi v zmysle zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Škoda na zdraví žalobcu bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku - motorového vozidla, vodičom ktorého bol Q. P..

33. Sporným zostalo posúdenie, či námietky žalovaného, spočívajúce v znížení poistného plnenia z dôvodu spoluzavinenia žalobcu vo výške 50% (za nepripútanie bezpečnostným pásom a vedomosť, resp. nevedomosť o existencii vodičského oprávnenia vodiča), sú dôvodné.

34. Súd uznesením zo dňa 21.07.2020, č. k. 36C/88/2019-119 pripustil zmenu žaloby, a to základe návrhu právneho zástupcu žalobcu zo dňa 17.07.2020.

35. Súd na pojednávaní, konanom dňa 08.10.2020, zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania, ktorým žiadal, aby žalobca predložil doklad o zmene výšky a prepočet invalidného dôchodku od 20.07.2017, s poukazom na prehodnotenie invalidity zo 75% na 90%. Tento dôkaz súd nepovažoval za potrebné vykonať, pretože pri výpočte straty na zárobku pri invalidite bolo dôležité rozhodnutie Sociálnej poisťovne o výške invalidného dôchodku, čo súd k dispozícii mal. Uvádzaná zmena invalidity z 75% na 90% sa netýkala výpočtu výšky mesačného peňažného dôchodku, pretože

tieto hodnoty mali význam len podľa pôvodnej úpravy náhrady straty na zárobku pri invalidite, kedy sa rozlišoval pokles pracovnej schopnosti pre výpočet invalidného dôchodku a pre účely úrazovej renty.

36. V prvom rade si súd musel ustáliť, podľa ktorých ustanovení bude posudzovať nárok na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite poškodeného, a to z dôvodu, že po podaní žaloby došlo k prijatiu zákona č. 394/2019 Z. z., ktorým sa menil a doplňal zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov práve aj v § 446 a 447. Podľa pôvodnej úpravy sa postupovalo pri určení náhrady rovnako ako pri úrazovej rente podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Tomu zodpovedal aj pôvodný žalobný návrh ako aj vyjadrenie žalovaného, ktoré pri výpočte aplikovalo práve ustanovenia zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení.

37. Tým, že Občiansky zákonník zaviedol právnu úpravu, v zmysle ktorej sa nárok poškodeného na náhradu straty na zárobku posudzovala podľa zákona o sociálnom poistení, obmedzil mu legislatívne subjektívne právo domáhať sa skutočnej náhrady za stratu na zárobku. Potreba prijatia návrhu zákona vychádzala z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. októbra 2018 (PL. ÚS 10/2016-53), ktorým bol vyslovený nesúlad ustanovenia § 446 Občianskeho zákonníka s čl. 12 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Novelizované ustanovenie v zmysle osobitnej časti dôvodovej správy opúšťa pôvodnú, z hľadiska ochrany poškodeného nevyhovujúcu, naviazanosť právnej úpravy kvantifikácie výšky náhrady straty na zárobku poškodeného na zákon o sociálnom poistení a nahrádza túto úpravu takou, ktorá zohľadňuje rozsah skutočne utrpenej škody a jej spravodlivej náhrady. Ujma sa v tomto prípade posúdi na základe porovnania priemerného zárobku poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody a zárobkom, ktorý dosahuje po poškodení, pričom tento „nový“ zárobok je závislý aj od toho, či a v akej výške poškodený poberá invalidný, resp. čiastočne invalidný dôchodok. Náhrada za stratu na zárobku sa teda vypočíta ako rozdiel medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody a súčtom zárobku, ktorý poškodený dosahuje po poškodení a priznaného invalidného dôchodku.

38. Na základe vyššie uvedeného súd vychádzal z ustanovení, ktoré nadobudli účinnosť od 01.12.2019, a to priamo s poukazom na prechodné ustanovenie Občianskeho zákonníka (§ 879w).

39. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v čase vzniku škody bol žalobca študentom druhého ročníka SOŠ polytechnickej (bez maturity), na ktorú prestúpil zo Strednej priemyselnej školy strojníckej a elektrotechnickej, Nitra, ktorá bola inak s maturitou. Sčasti sa tvrdenia v žalobe ohľadne záujmu žalobcu študovať na vysokej škole líšili s jeho výpoveďou, ale preukázané bolo, že bol uznaný za invalidného a miera poklesu jeho pracovnej schopnosti predstavovala 90%. Žalobca nemal v tom čase zárobok alebo iný príjem zárobok nahradzujúci. Práve v týchto prípadoch je podľa súdu na mieste aplikovať ustanovenia Zákonníka práce, ktoré presne upravujú pojem priemerný zárobok. Keďže významom inštitútu straty na zárobku je práve akýsi peňažný dôchodok, vyrovnávajúci rozdiel medzi zárobkami poškodeného, súd na tento prípad aplikoval § 134 ods. 5 a 6 Zákonníka práce. V § 134 ods. 6 Zákonníka práce je riešený priemerný zárobok v súvislosti s náhradou škody aj u žiakov stredných škôl, čo preukázateľne žalobca v čase vzniku škody bol. Nebol v tom čase ani zamestnaný, preto suma priemerného zárobku sa určuje podľa § 134 ods. 5 Zákonníka práce, teda predstavuje sumu zodpovedajúcu minimálnej mzde.

40. Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalobcu, že by pri výpočte mal vychádzať z pravdepodobného priemerného zárobku v sume 954 eur, ktorý zodpovedá priemernej mesačnej mzde v národnom hospodárstve SR, zistenej Štatistickým úradom SR. Z formulácie § 445 Občianskeho zákonníka vo všeobecnosti vyplýva, že relatívnu reštitúciou sa má nahradiť strata na zárobku, ktorou sa rozumie rozdiel medzi zárobkom po poškodení zdravia a priemerným zárobkom pred poškodením. Napriek tomu, že žalobca poukázal na to, že žalovaný spôsob výpočtu straty na zárobku nerozporoval, súd má za to, že má povinnosť rozhodnúť spravodlivo a v súlade so zákonom ako aj so základnými princípmi Civilného sporového poriadku (napr. princíp právnej istoty). Na základe toho, po posúdení všetkých okolností, súd dospel k záveru, že priemerný zárobok žalobcu predstavuje na účely výpočtu straty na zárobku minimálnu mzdu.

41. Ďalej sa súd zaoberal mierou spoluzavinenia žalobcu poškodeného na vzniku škody. Ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka upravuje prípad, keď škoda bola spôsobená aj zavinením poškodeného. V takomto prípade je potrebné zistiť mieru zavinenia poškodeného na spôsobení škody, najmä to,

či poškodený aj svojím zavineným konaním prispel k vzniku škody alebo k zväčšeniu jej rozsahu. Hodnotenie miery zavinenia poškodeného na spôsobení škody závisí od súdnej úvahy, ako aj od okolností, ktoré sú v príčinnej súvislosti so škodou. Žalovaný navrhol krátenie poisťného plnenia o 50%, a to z dôvodu, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a zároveň mal podľa žalovaného vedomosť o tom, že vodič motorového vozidla Q. P. nemal vodičské oprávnenie. Uvedené tvrdenia preukazoval reláciou dopravnej polície PZ o priebehu dopravnej nehody, v ktorej bolo uvedené, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Ohľadne skutočnosti, že žalobca vedel o tom, že vodič motorového vozidla, nemal vodičské oprávnenie, poukázal na výpoveď otca vodiča, p. Q. P., ktorý predpokladal, že by o tom mal žalobca vedieť; on inak zároveň aj uviedol, že bezpečnostné pásy fungovali, osobne ich kontroloval. Žalobca sa v tomto smere bránil, že bezpečnostný pás bol zaseknutý ako aj tvrdil, že nevedel o tom, že Q. P. nemá vodičák, pretože v tom období chodil do autoškoly.

42. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne zistené, že poškodený žalobca ako spolujazdec v inkriminovanej dobe nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čím porušil povinnosť stanovenú § 8 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Skutočnosť, že poškodený bezpečnostný pás nepoužil, nezapol si ho pred jazdou motorovým vozidlom, bola preukázaná už z relácie polície o priebehu dopravnej nehody. Bez rozdielu toho, či sa bezpečnostný pás zasekol alebo nie, zo strany žalobcu bola porušená táto povinnosť. Použitie bezpečnostných pásov pritom patrí medzi základné bezpečnostné opatrenia, ktoré nepochybne chránia život a zdravie vodičov či spolujazdcov. Účelom zádržného systému je chrániť cestujúcich v aute, tak na predných, ako aj na zadných sedadlách pred vážnymi a smrteľnými zraneniami spôsobenými nárazom alebo prudkým zabrzdzením. Tým, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom, bolo preukázané porušenie prevenčnej povinnosti žalobcom, ktorá pre každého vyplýva z § 415 Občianskeho zákonníka. Žalobca s prihladením na všetky okolnosti musel mať vedomosť o tom, že porušil povinnosť vyplývajúcu z § 8 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. - byť pripútaný počas jazdy bezpečnostným pásom, ktorým predmetné vozidlo bolo preukázateľne v čase dopravnej nehody vybavené, teda aj žalobca sa podieľal na vzniku škody. Okrem toho aj znalec MUDr. Moravanský uviedol, že ak by žalobca mal pás, je pravdepodobnejšie, že by takému poškodeniu zdravia u žalobcu nedošlo.

43. Pokiaľ ide o skutočnosť, či vedel o tom, že vodič motorového vozidla Q. P., ktorý bol vinníkom dopravnej nehody, mal vodičské oprávnenie alebo nie, v tomto smere súd ju nemal z vykonaného dokazovania hodnoverne preukázané, že by o tom žalobca vedel. Teda žalovaný v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno. Samotná výpoveď p. Q. P. nie je postačujúca k tomu, aby súd posúdil predmetné tvrdenie ako ďalší dôvod spoluzavinenia žalobcu. Súd teda vzhľadom na spoluzavinenie poškodeného len za nepoužitie bezpečnostných pásov, ktoré voľnou úvahou určil v rozsahu 30 %. Prihliadol pritom na rozhodnutia súdov, ktoré riešili podobné prípady, keď došlo zo strany poškodeného k porušeniu povinnosti pripútať sa bezpečnostným pásom (napr. Krajský súd v Nitre, sp. zn. 25Co/153/2018, Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 9Co/164/2019).

44. S poukazom na to vypočítal súd stratu na zárobku pri invalidite žalobcu nasledovným spôsobom. Za rok 2018 priemerný zárobok žalobcu, predstavujúci mesačnú výšku minimálnej mzdy predstavoval sumu 480 eur, invalidný dôchodok žalobcu bol vo výške 345,30 eur. Rozdiel medzi priemerným zárobkom žalobcu ako študenta a jeho invalidného dôchodku za rok 2018 je 134,70 eur. Vzhľadom na mieru spoluzavinenia vo výške 30%, predstavujúcu sumu 40,41 eur, patrí žalobcovi peňažný mesačný dôchodok v sume 94,29 eur. Za obdobie od 01.07.2018 do 31.12.2018 (7 mesiacov) žalobcovi vznikol nárok v sume 565,74 eur. Za rok 2019 mesačná výška minimálnej mzdy predstavovala sumu 520 eur, invalidný dôchodok žalobcu bol vo výške 354,30 eur. Rozdiel medzi priemerným zárobkom žalobcu ako študenta a jeho invalidného dôchodku za rok 2019 je 165,70 eur. Vzhľadom na mieru spoluzavinenia vo výške 30%, predstavujúcu sumu 49,71 eur, patrí žalobcovi peňažný mesačný dôchodok v sume 115,99 eur. Za rok 2019 (12 mesiacov) žalobcovi vznikol nárok v sume 1 391,88 eur. Za rok 2020 mesačná výška minimálnej mzdy predstavovala sumu 580 eur, invalidný dôchodok žalobcu bol vo výške 364,60 eur. Rozdiel medzi priemerným zárobkom žalobcu ako študenta a jeho invalidného dôchodku za rok 2020 je 215,40 eur. Vzhľadom na mieru spoluzavinenia vo výške 30%, predstavujúcej sumu 64,62 eur, patrí žalobcovi peňažný mesačný dôchodok v sume 150,78 eur. Za obdobie od 01.01.2020 do 31.07.2020 (7 mesiacov) žalobcovi vznikol nárok v sume 1 055,46 eur. Celkový nárok žalobcu, predstavujúci stratu na zárobku pri invalidite, predstavuje za obdobie od 01.07.2018 do 31.07.2020 sumu vo výške 3 013,08 eur (565,74 eur + 1 391,88 eur + 1 055,46 eur). Na základe vyššie uvedeného súd žalobu v prevyšujúcej

časti zaostalého peňažného dôchodku za uvedené obdobie nad sumu 3 013,08 eur ako nedôvodnú zamietol.

45. Pokiaľ ide sumu peňažného dôchodku do budúcnosti, súd priznal žalobcovi od 01.08.2020 sumu vo výške 150,78 eur, ktorú zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi vždy do 15.dňa nasledujúceho mesiaca. Žalobu, ktorou si uplatnil mesačne sumu vo výške 662,78 eur, preto nad priznanú sumu ako nedôvodnú zamietol. Okrem toho zamietol súd aj nárok žalobcu, ktorým navrhoval priznať žalobcovi 5% úrok z omeškania ročne z každej mesačnej dávky od 16. dňa do zaplatenia. Dôvodom pre takýto postup súdu bola tá skutočnosť, že súd môže zaviazat' žalovaného platiť výlučne dávky, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti, ale zaviazat' ho aj na platenie úrokov z omeškania do budúcnosti, tj. vopred, z takýchto dávok, neprichádza do úvahy. S takouto možnosťou nepočíta CSP, a samozrejme, ak by v budúcnosti došlo zo strany žalovaného k oneskorenému plneniu, až následne dochádza z jeho strany k porušeniu povinnosti plniť riadne a včas, čo umožňuje žalobcovi uplatniť si ďalší nárok voči žalovanému.

46. Súd preto rozhodol tak, že žalobcovi priznal peňažný dôchodok, predstavujúci stratu na zárobku pri invalidite za obdobie od 01.07.2018 do 31.07.2020 v sume 3 013,08 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok I a II). Vzhľadom na to, že mesačný dôchodok, predstavujúci stratu na zárobku pri invalidite, u žalobcu súd vyhodnotil za dôvodný v sume 150,78 eur od 01.08.2020, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

47. Žalobca si v rámci podanej žaloby uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, pretože žalovaný mu dlžnú čiastku neuhradil riadne a včas. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v žalobe uplatňované úroky z omeškania majú oporu v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z. z., ako aj v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd preto žalobcovi priznal voči žalovanému aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej sumy tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Konkrétne od 16.09.2019 zo sumy 1 609,91 eur (za obdobie od 01.07.2018 do 30.09.2019) a od 07.07.2020 zo sumy 1 403,43 eur (za obdobie od 01.10.2019 do 31.07.2020). Suma 1 609,65 eur pozostáva z 12 mesačných dôchodkov za rok 2018 vo výške 565,74 eur a z 9 mesačných dôchodkov za rok 2019 vo výške 1 043,91 eur. Suma 1 403,43 eur pozostáva z 3 mesačných dôchodkov za rok 2019 vo výške 347,97 eur a z 7 mesačných dôchodkov za rok 2020 vo výške 1 055,46 eur.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. V predmetnom spore bol procesne úspešnejší žalovaný, preto by mal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP v pomernej časti (62,62%). Strany sporu nenavrhl, ale súd posudzoval, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal súd pristúpiť k aplikácii ustanovenia § 257 CSP a náhradu trov konania žalovanému nepriznať. Na základe toho dospel k záveru, že je dôvodné postupovať podľa § 257 CSP, a to z nasledujúcich dôvodov:

52. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá nepriznanie úspešnej strane sporu pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Priamo z textu zákonného ustanovenia (§257 CSP) vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch. Zmyslom predmetného zákonného ustanovenia je, že pri jeho aplikácii nemôže súd žiadnej zo strán (úspešnej, ani neúspešnej) priznať náhradu trov konania. Súd preskúmal majetkové, sociálne a osobné pomery žalobcu a zistil, že žalobca je poberateľom invalidného dôchodku, ktorý je 364,60 eur mesačne. Ustanovenie § 257 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> svojim charakterom slúži k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona, teda k dosiahnutiu spravodlivosti pre strany sporu. Za dôvody hodné osobitného zreteľa sa považujú určité druhy konania alebo určitá procesná situácia, ide teda o dôvod daný charakterom konania alebo charakterom procesnej situácie. V tomto prípade sa jednalo o špecifické konanie, v ktorom sa posudzoval nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite z dôvodu dopravnej nehody, pri ktorej utrpel poškodenie zdravia. Okrem toho po podaní žaloby došlo k

zmeny právnej úpravy, keď novelou Občianskeho zákonníka sa zmenil spôsob výpočtu tejto náhrady, a to tak, že sa prestali uplatňovať ustanovenia zákona o sociálnom poistení.

53. Ak by súd zaviazal neúspešnejšieho žalobcu (úspech v sume 3 013,08 eur, tj. 18,67%) na náhradu trov konania voči úspešnejšiemu žalovanému (úspech v sume 13 122,26 eur, tj. 81,33%), spôsobilo by to ujmu najmä s ohľadom na jeho osobné, majetkové a sociálne pomery, keďže je iba poberateľom invalidného dôchodku a iný príjem nemá; preto súd v zmysle § 257 CSP stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl i v samotnom charaktere predmetného súdneho sporu. Napokon nepriznaním náhrady trov konania žalovanému vzhľadom na predmet jeho podnikania, nedôjde k vážnemu zásahu do jeho finančnej situácie. V dôsledku aplikácie § 257 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> majetková sféra žalovaného ako podnikateľského subjektu nebude ohrozená, a to v porovnaní s možným ohrozením základných životných potrieb žalobcu.

54. Vzhľadom na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu práva na súde, ako aj samotnému druhu konania, súd dospel k záveru, že v predmetnej veci sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu, pričom aj na strane žalovaného je akceptovateľné, aby strany sporu si znášali vlastné trovy konania. To, že žalovaný ako úspešnejšia strana sporu nebude mať nahradené trovy konania, sa javí práve v tomto prípade ako spravodlivé nepriznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).